

כבלילה אלא הוא כמי שנפטר מהעולם בודאי, ובזה נמחל לאדם גם עוון חילול ה' ע"י שיגמור האדם בדעתו שהוא רוצה למות ממש לתועלת הייחוד העליון ובזה מתכפר לו אפילו עוון חילול ה' (רמ"ק).

צריך לרצות את הקב"ה בלב שלם וברצון הלב

**וְתִקְוֶנָּה דָּא בְּעֵי בְּכוּוּנָא דְלִבָּא וּכְדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוא מְרַחֵם עָלָיו, וּמְכַפֵּר לֵיהּ לְחַוְיָיָהּ וְהַתִּיקוּן**

הזה צריך להיות בלב שלם ממש ואז הקב"ה מרחם עליו ומכפר לכל עונותיו. **וְכָפָה
הוא בַּר נֶשׁ דִּידְעָ לְמַפְתִּי לֵיהּ, וְלְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה,
בְּרַעוּתָא וּבְכוּוּנָא דְלִבָּא. וְוִי לֵיהּ לְמֵאֵן דְּאֲתִי לְמַפְתִּי
לְמֵאֲרִיָּה, בְּלִבָּא רְחִיקָא, וְלֹא בְּרַעוּתָא** אשרי הוא האדם היודע

לרצות את הקב"ה ולעבוד לבוראו ברצון ובכוונת הלב [קיוח] ואוי לו למי שבא לרצות את

אור הרשב"י

ודומה זה אל ענין האדם שנפטר מזה העולם כנ"ל כי אם יהיה צדיק גמור מאד יוכל לרדת אל הקליפות הנק' גהנם ולהעלות משם נשמות שנפלו שם בטיט היון של גהנם שהם סוד הקליפות. ומי שמעלתו פחותה מזה יהיה בו כח לצאת מתוך גהנם אך לא להוציא את אחרים עמו. ומי שהוא רשע יורד בגהנם ונשאר שם הוא עצמו. וכן ממש ע"ד זה הוא בענין נפילת אפים כי הנה הוא יורד אל גהנם מקום הקליפות. ואם הוא צדיק גמור יש בו יכולת לברר ולהוציא משם נשמות הנופלות שם

[קיוח] וכתב האריו"ל בשעה"כ דרושי נפילת אפים ב' אמנם צריך שתדע כי לא כל הרוצה ליטול את השם יטול ואין יכולת לכוין כוונה זו אלא מי שהוא צדיק גמור שהוא כדאי בזכותו לרדת ולברר אותם הביורורין מתוך הקליפות בעל כרחם. ועל הפחות צריך שיוהר ויתכווין כוונה גמורה בכל התפלה ההיא מתחלתה ועד סופה היטיב מאד. ואם לא כן הנה בעת שמוסר נפשו ומורידה למות אל הקליפות לא די לו שלא יוכל הוא לברור משם נשמות הנופלות שם ואדרבה תשאר נפשו שם בתוך הקליפות.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בוראו בלב רחוק ולא ברצון. **כִּמָּה דָּאתָ אָמַר** כמו שנאמר, (תהלים עח)
וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ
 הדיינו. **הוּא אֹמֵר** (תהלים כה) **אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׁא** שאפילו
 שהוא אומר אליך ה' נפשי אשא, **וְלֹא כָּל מְלוּזֵי אֶלְמָּה בְּלִבָּא רְחִיקָא,**
הָא גָּרַם עֲלֵיהּ לְאַסְתִּלְקָא מֵעֲלָמָא, עד לָא מְטוֹן יוֹמוֹי,
בְּזַמְנָא דְהָא אֵילְנָא אֶתְעַר בְּעֲלָמָא לְמַעַבְדִּינָא אין כל
 דבריו אלא רק בלב רחוק מהקב"ה והוא גורם לעצמו שיסתלק מהעולם קודם זמנו בזמן
 שאילן המוות של המלכות מתעוררת בכדי לפעול דין בעולם, בסוד מש"כ ו"ש נספה בלא
 משפט' כי אז הוא מתחייב בנפשו כאשר המלכות היא בדינים בלא רחמי ז"א הנקרא משפט
 •(רמ"ק)•

צריך האדם לדבק את נפשו ורצונו בבוראו ולא בשקר וכזב

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַדְבָּקָא נִפְשֵׁיהּ וְרַעוּתֵיהּ
בְּמֵאֲרִיָּהּ, וְלֹא יִיתֵי לְגַבִּיָּה בְּרַעוּתָא כְּדִיבָא ולכן
 צריך האדם לדבק את נפשו ורצונו בבוראו ולא יבוא אצלו ברצון כוזב של שקר, **בְּגִין**
דְּכִתִּיב, (תהלים קא) **דְּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגְדֵי עֵינָי** בגלל
 שכתוב 'דובר שקרים לא יכון לנגד עיני'. **מֵאֵי לֹא יִכּוֹן** וקשה מה הפירוש לא יכון.

 אור הרשב"י

נשאר שם אחר רדתה בעת נפילת אפים ואינו
 עולה משם כלל.

ולהעלותם בסוד מיין נוקבין ויש מי שאינו יכול
 להעלות אחרים כי אין בו כח לבררם ולהוציאם
 ודי לו במה שיעלה את עצמו. ויש מי שנפשו

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

אַלֹּא בְשַׁעֲתָא דְהוּא אֶתְקִין גְּרַמְיָה לְהֵאִי, וְלִפְיָה
 רְחִיקָא מְקוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא, קָלָא נְפִיק וְאָמַר, לֹא יִכּוֹן
 לְנִגְדַּי עֵינַי אלא בשעה שהוא מתקין את עצמו למסור את נפשו למיתה בנפילת אפים

אבל לבו רחוק מהקב"ה אז יוצא קול מהשמים ואומר לא יכון לנגד עיני. (אמאי) הֵאִי
 בְּעֵי לְאֶתְקִנָּא גְּרַמְיָה, לֹא יִכּוֹן, לָא בְּעֵינָא דִּיתְתַּקֵּן. כָּל
 שְׁכֵן אֵי אֶתִּי לִיְחַדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא, וְלֹא מִיְחַד לִיה
 בְּדָקָא יְאוּת כי אפילו שהאדם רוצה לתקן את עצמו בכל זאת לא יכון, כי אני לא

רוצה שהוא יתקן את עצמו מאחר שהוא לא ראוי לכך וכ"ש אם הוא בא לייחד את השם
 הקדוש הוי"ה שהוא לא מייחדו כראוי שהוא לא פועל בזה דבר.

אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֶתִּי,
 עַלֵּיהוּ פְתִיב (ישעיה סו) וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת כְּבוֹדֵי וְגו'

אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא שעליהם נאמר 'ובאו וראו את כבודי',
 דהיינו שהם זוכים לראות את השכינה. וְכַתִּיב, (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים
 יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְגו' וכן כתוב עליהם עוד 'אך צדיקים ידו לשמך ישבו ישרים את
 פניך'. אָתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁיק יְדָיו. אָמַר, אֵלְמָלָא לֹא
 אֶתִּינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מְלִין אֶלִין דִּי וְאִזּוּ בֵּא רַבִּי אֶלְעָזָר
 ונישק את ידי אביו רשב"י ואמר לו שאלמלא לא באתי לעולם אלא רק לשמוע את סוד זה

היה די לי בזה. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, זַכָּאָה חוֹלְקָנָא, וְזַכָּאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מִתְדַבְּקִין בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אַמַר רַבִּי יְהוּדָה אֲשֶׁרִי חֲלַקְנֹו וְאֲשֶׁר חֲלַקְמֹו שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מִתְדַבְּקִים בְּקַב"ה ע"י תִּיקוּנֵי הַתְּפִילָּה, וְהֵם מִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אֶת עוֹל הַמַּלְכוּת וְנֹדְבִקִים בָּהּ (רמ"ק), דְּבִתְיָב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים וְגו' (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלֵם צַדִּיקִים וְגו' שְׁכַתוּב בַּפְּסוּק 'וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּהּ' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם' וְכֵן כְּתוּב עוֹד 'וְעַמְּךָ כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֹצֵר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יַדֵּי לְהַתְּפָאֵר'.

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
יְמִלּוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

פרשת נשא

(דף קכ"א ע"א)

פתח רבי אבא בפירוש הפסוק אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוין

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, נָשָׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וְגו' (במדבר ד) רַבִּי אֲבָא פָתַח לְבַאֵר אֶת הַפְּסוּק וְהַקְדִּים לְבַאֵר אֶת מִש"כ, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחְשׁוֹב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָהּ וְשָׂאל רַבִּי אֲבָא. הֵאִי קָרָא, לֹא רִישִׁיָּהּ סִפִּיָּהּ, וְלֹא סִפִּיָּהּ רִישִׁיָּהּ. וְאִית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְהָא